

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

20. LISTOPADU 2022

Z obsahu:

**Rozlišování je namáhavé,
ale pro život každého
člověka nepostradatelné**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 31. srpna 2022,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavený Michael
Augustin Pro
Libor Rösner**
- strana 4 -

**O kázání
na hoře a osmi
blahoslavenstvích
(4 - dokončení)**
P. Louis de Ponte SJ
- strana 6 -

Svátostné kněžství
- strana 8 -

Kněz
- strana 10 -

Fascinovala ho krása
- strana 11 -

V knězi vidět Ježíše
- strana 13 -

*„...až zetlí všechny trůny světa, na trůně svém se zaskvěje:
Kráľ panující v hloubi duší, skryt jako zpěv těm, kdo jsou hluchí,
Kráľ svrchované naděje...“ (V. Renč: Popelka Nazaretská)*

Rozlišování je namáhavé, ale pro život každého člověka nepostradatelné

Katecheze papeže Františka při generální audienci 31. srpna 2022, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobré ráno!
Začínáme dnes nový cyklus katechezí: dokončili jsme katechezi o stáří, nyní začínáme nový cyklus na téma rozlišování. Rozlišování je důležitý úkon, který se týká každého, protože rozhodování je podstatnou součástí života. Rozlišování možností. Člověk si vybírá jídlo, šaty, studium, práci, vztah. Tím

vším se uskutečňuje životní projekt a také náš vztah k Bohu.

V evangeliu Ježíš mluví o rozlišování pomocí obrazů z běžného života; popisuje například rybáře, kteří vybírají dobré ryby a špatné vyhazují, nebo obchodníka, který umí mezi mnoha perlami rozpoznat tu nejcennější. Nebo ten, kdo při orání pole narazí na něco, co se ukáže být pokladem (srov. Mt 13,44-48).

Ve světle těchto příkladů se rozlišování jeví jako cvičení inteligence a také dovednosti a vůle, aby bylo možné využít příznivý okamžik: to jsou podmínky pro správnou volbu. K dobrému výběru je zapotřebí inteligence, odborných znalostí a pevné vůle. A také je třeba vynaložit určité úsilí, aby se rozlišování stalo funkčním. Aby

Pokračování na str. 7

„Viva Cristo Rey!“ – „Ať žije Kristus Král!“ To jsou poslední slova mexických mučedníků, kteří umírali pro Krista před sto lety. Patřil mezi ně i bl. Michael Augustin Pro. (str. 4-5) Oni položili život pro věčného Krále, Boha, Vykupitele, nejvyššího Kněze... Jakýkoliv výčet by byl nedostačující pro to, aby vyjádřil nekonečnou vznešenost Krista Krále.

Na Ježíšovo kralování lze nahlížet z mnoha úhlů pohledu – a nikdy nebudeme u konce. Tentokrát můžeme rozjít o Kristu jakožto nejvyšším Knězi, jehož kalvárská oběť je denně zpřítomňována na oltářích po celém světě. Podle belgického teologa Jeana Galota Kristus působil během celého svého pozemského života jako kněz. A to tím, že sám sebe přinášel jako smírnou oběť svému Otci. Mít takového velekněze, jak jej mj. nazývá apoštol Pavel, je pro lidstvo darem Boží milosti, jenž pravděpodobně nikdy nebude v dějinách tohoto světa náležitě doceněn. Jestliže věčný Král celý svůj život a působení na tomto světě obětoval pro spásu lidských duší, pak je i na těch, kdo jsou jeho zástupci zde na zemi – na kněžích – aby i oni neustále posvěcovali svůj každodenní život a přinášeli ho celý Pánu Bohu jako oběť. To jim dal jako povolání. Povolání královských zástupců, jejichž Král, nejvyšší Kněz, jim dal příklad, jak zachraňovat lidské duše. Pro tak vznešený, náročný úkol dostávají od Pána příslušnou výstroj, kterou však musí pečlivě střežit a pečovat

Editorial

o ni hlubokým žitím s Kristem, Králem všech kněží, s Královnou – Pannou Marií, Matkou, která nosila Krista Kněze ve svém lůně, a právem je tedy nazývána také svatyní svatých. Takové jsou základy svátostného kněžství, které je hluboce spojeno s Hlavou církve, s Pánem Ježíšem Kristem. (str. 8-10)

Kněz ve své oběti je tedy prostředníkem mezi Bohem a lidmi, zprostředkovává Boží dary a přednáší modlitby jménem Božího lidu. Vrcholem a nejtajemnějším posláním kněze je slavení mše svaté, kdy skrze jím příslušné konání a vyřčená konsekrační slova proměňuje ukřižovaný Král chléb a víno ve své Tělo a Krev, a zpřítomňuje se tak jeho oběť na Kalvárii. A protože v tomto týdnu si připomeneme i patronku hudebníků, sv. Cecílii, přijměme i svědectví barytonisty Thierryho Felixe, který byl před třemi lety vysvěcen na kněze. (str. 11-12) Pro něho se Kristus v Eucharistii stal absolutní krásou, kterou vždy hledal, ale nedokázal ji pojmenovat. I takto lze vidět Krista Krále!

Je zajímavé, že velmi lidské, jak snadno člověk je někdy ochoten odpustit i ten největší zločin, ale když jde o kněze, tak tomu neodpustí zhora nic. (str. 10) To však jen ukazuje, jak kněz musí po vzoru nejvyššího Kněze hlásanou nauku a poselství posilovat a dokazovat víc při-

kladem svého života než slovy – ačkoli i ta jsou velmi důležitá a často nutná. Bez Boží milosti a bez modliteb a obětí Božího lidu však nemůže v boji s odvěkým nepřítelem, satanem, obstát. Pokušení jsou různá. Může mezi ně patřit i obava na veřejnosti nosit vždy kněžský oděv, zvláště v oblastech, kde to podnítl pronásledování. (str. 13) Ale Bůh i tady má svoji odpověď a dává pro obtížné poslání posilu. Pro člověka nepochopitelné, tajemné, z hlediska věčného Krále nikoliv nemožné a zasluhující nebeskou, královskou odměnu. Ostatně, všude na světě lze najít ty, kdo si uvědomují, kým kněz je a co znamená jeho přítomnost v jejich blízkosti. A když mu líbají ruce, tak proto, že v nich vidí žehnající ruce Kristovy (bez ohledu na účtyhodnost jeho služebníka). Dnes je to v našich končinách už téměř nepochopitelné, protože jsme jaksi ztratili schopnost rozlišovat a předsudky pýchy se na nás valí ze všech stran... A přitom jde o úctu k věčnému Králi!

Krista Krále pronásledovali, tak proč se divit, že pronásledují i jeho služebníky a učedníky až do dnešních dní? (str. 6) Vzpomeňme v tomto týdnu o tzv. Červené středě na všechny pronásledované pro víru a prosme u Krále králů o posilu v jejich boji se Zlým. A jejich pronásledovatelům vyprošujeme milost obrácení a spásu věčnou. Kristus Král je Vítěz, a tak to i přes snahu mnoha lidí zůstane!
„Viva Cristo Rey!“

Daniel Dehner

O poslední neděli církevního roku jsi pozván, aby ses účastnil intronizace nejvyššího Pána. Zanechej všeho a pospěš na Golgotu a vzdej hold Králi, který zde právě nastupuje svou vládu. Nesmí tě překvapit zcela neobvyklé okolnosti. Jeho království začíná ve znamení, kterému se bude odporovat⁽¹⁾. Tento Král chce, aby od samého začátku jeho panování bylo zřejmé, že si jako nejvyšší vládce bude počínat zcela jinak, než jak si vedou pozemští vladaři. Oni odnímají svým poddaným syny, dcery, pole a stáda, aby se lid stal jejich otrokem a úpěl pod jejich žezlem⁽²⁾. To, čím se holedbají pozemští králové, mohl Ježíš získat velmi lehce. Satan mu to nabízel již před třemi roky, ale on odmítl⁽³⁾, protože jeho království není z tohoto světa. Ačkoliv je od věčnosti svrchovaným Pánem všeho, co je, nikdy zatím nevystupoval z pozice krále. Nemluvil o svém království, nýbrž hlásal Boží království. Vyhýbal se každé příležitosti, kdy jej lid, uchvácený vidinou pozemského blaha, chtěl provolat za svého krále.

Nyní však nastala situace, kdy zcela určitě nikdo nevystoupí, aby ho provolal králem. Boží Syn se ke svým královským ambicím hlásí oficiálně ve chvíli, kdy má na svých ramenou potupný plášť a kolem spánků věnec z trní. Takového krále se nebojí na své teritorium připustit ani císařův místodržící a strážce státní svrchovanosti. Ježíšův strohý trůn složený ze dvou trámů dostane jedinou výzdobu: tabuli s úředním nápisem, který ve třech světových jazycích potvrzuje Ježíšovu královskou důstojnost.

Mnoho trůnů těch nejmocnějších je potřísněno krví poddaných. Tento trůn je poznamenán jen krví svého krále. Je to prokleté dřevo hanby⁽⁴⁾. Tento král nejen že nikoho nezotročuje, ale sám se stal *poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži*⁽⁵⁾. Uskutečňuje se tu úředně to, co sám předpověděl, když prohlásil, že svou královskou moc začne uplatňovat až od chvíle, kdy se bude zdát, že se dostal do postavení naprosté bezmocnosti: *Až budu povýšen od země, potáhnu všechno k sobě*⁽⁶⁾.

Jak tedy probíhá slavnost Královny intronizace? Cizí žoldnéri, kteří ho přibíli na jeho trůn, ho pokládají za blázna. A představitelé jeho vlastního národa? Holedbají se tím, že jsou znalci Písma. Jak to, že nepoznávají, že zde realizují přesně to,

Intronizace Krále králů

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Pane, rozpomeň se na mě, až přijdeš do svého království.

co už před staletími viděl Žalmista? *Zlovolná tlupa mě obkličuje, probodli mé ruce i mé nohy, takže mohu spočítat všechny své kosti, zevlují, pasou se pohledem na mě, dělají se o můj oděv, losují o můj šat*⁽⁷⁾. Spolu se svedeným lidem výsměšně navrhují Ukřižovanému, aby prokázal svou moc způsobem, který by uvítal i jeho odvěký Protivník: *Je-li izraelský král, ať sestoupí nyní z kříže, a my v něho uvěříme*⁽⁸⁾. Vzdávají tak hold svrchované neposlušnosti svému Králi, který z výše svého kříže vidí nejen reprezentanty svého národa, ale všechny zpronevěřilé národy budoucích pokolení, na kterých se uskutečňuje Hospodinovo slovo: *Zavrhl mě, abych nad nimi nekraloval. Všim, co dělají, dokazují, že mě opustili*⁽⁹⁾.

Pán na tuto nevděčnost odpovídá tak, že prosí za nešťastníky Otce. Připoj se k jeho prosbě, aby *zlovolné tlupě* nepřičítal za hřích jejich rouhání, aby jim odpustil, *protože nevědí, co činí*⁽¹⁰⁾ a aby byl milostiv i těm, kteří by měli dobře vědět, co dělají. Nemysli jen na ty, kteří jsou tu kolem. Modli se s trpícím Králem za všechny, kteří teprve nastoupí a budou se stejnou drzostí diktovat, jak se má tento Král chovat a jak má vypadat jeho království. Ty přece víš, jak má vypadat. Připomeň si jeho názorné obrazy o nebeském království a hlavně se je snaž chápat tak, jak to Král a Mistr myslel. Nezačíná tu jeho království právě jako hořčičné zrno? Král sice nevlastní ani píď země, ale nachází svého prvního poddaného, který jediný se zastává veřejně svého Vládce.

Ukřižovali ho spolu s Ježíšem, který se stal jemu *podobným ve všem kromě hříchu*. Visí tu vedle židovského krále pouze jako zločinec, anebo je to první učedník, který doslova *vzal na sebe svůj kříž a následoval Pána*⁽¹¹⁾. To vůbec není náhoda, že právě tento člověk je první, koho Král králů doslova *přitahuje, když byl pozdvižen od země*. Do Ježíšova království budou spěchat s vírou a důvěrou především lidé, které zavalilo utrpení a obtížil hřích.

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Sam 5,1-3

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem.“ Přišli tedy všichni přední mužové izraelští ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2. čtení - Kol 1,12-20

Bratři! Děkuje Bohu Otci, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů. On je věrný obraz neviditelného Boha, prvorozený z celého tvorstva. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný:

Dokončení na str. 5

Zeptej se odsouzenec Dismase, co mu otevřelo oči do té míry, že je schopen vidět ve zmučeném Kristu Krále, zatímco vysoce postavení, vzdělaní a podle vlastního přesvědčení spravedliví nejsou schopni pochopit vůbec nic? Je to upřímné přiznání vlastní hříšnosti. Nejvyšší nespravedlnost a křivda, jaké se dopouští svět na jeho nevinném Spolupřítelci, přivádí ho k poznání vlastního podílu na tomto násilí a bezpráví. Na rozdíl od svého druhu po levici nehledá způsob, jak utéci z kříže, nýbrž jak zužitkovat *zaslouženou odplatu*. Uvěřil ve všemohoucnost Bezmocného tak pevně, že prosí jen o jedno: *Pane, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království*.

Že tě dobrotivý Otec vytrhl z temnoty a převedl do království svého milovaného Syna, není o nic menší zázrak než toto první svatořečení v jeho dějinách. Děkuj proto ustavičně spolu s Dismasem, že vás učinil účastnými údělu věřících ve světle.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 2,34; ⁽²⁾ srov. 1 Sam 8,10-18;

⁽³⁾ srov. Mt 4,8-9; ⁽⁴⁾ srov. Gal 3,13; Dt 21,23;

⁽⁵⁾ Flp 2,8; ⁽⁶⁾ Jan 12,32; ⁽⁷⁾ Ž 22,17-19;

⁽⁸⁾ srov. Mt 27,40; ⁽⁹⁾ 1 Sam 8,7-8;

⁽¹⁰⁾ Lk 23,34; ⁽¹¹⁾ srov. Lk 14,27.

Blahoslavený Michael Augustin Pro

Zhruba před sto lety začala vláda v Mexiku pomocí represivních složek násilím „osvobozovat“ lid od „jařma“ katolické církve – jinými slovy zahájila zuřivý otevřený boj s Kristovou nevěstou. Zanechala přitom za sebou hekatomby mrtvých. Mnozí z nich, postavení k popravčí zdi, zvolali před smrtí: „Viva Cristo Rey y la Virgen de Guadalupe!“ – „Ať žije Kristus Král a Panna Maria z Guadalupe!“

Antiklerikalismus v zemi Aztéků ovšem nebyl záležitostí až tohoto období. Již dávno předtím se odrazil v oddělení trůnu a oltáře, tedy státu a církve, a proticírkevní politika pokračovala nerušeně dál. Její vyvrcholení se dostavilo s usednutím Plutarca Callese do prezidentského křesla v roce 1924, svobodného zednáře, který o sobě prohlašoval, že jeho osobním nepřítelem je Ježíš Kristus. Podle toho se též ve své funkci choval.

Jim navržené a schválené zákony prakticky postavily církev mimo právo. Přišla o veškerý majetek, počítaje v to i sakrální budovy, bylo potvrzeno zrušení řádů, laicizovalo se školství, zavřely se semináře. Kříže musely zmizet z veřejných prostor, dokonce i z náhrobků, na veřejnosti nesměl nikdo nosit náboženské symboly, zakázány byly katolické tiskoviny, kněží pozbyli volebního práva, ba i práva vyjadřovat se k čemukoliv veřejnému. Podle nových ustanovení mohly pouze úřady rozhodovat, kdo může sloužit mši, z čehož vzešel v jeden čas absurdní předpis, že sloužit ji mohou pouze ženatí kněží starší 40 let. Přicházely další a další restriktce znamenající totální ovládnutí církve státem, kupříkladu zákaz sloužit mše svaté, ba i modlit se mimo chrámové prostory.

Mexický episkopát na to reagoval formou protestního zrušení mši svatých, čímž ovšem v důsledku nepřátelům církve nahrál. Věřící zvolili nejprve formu bojkotu všech státních obchodů, podniků a zařízení. Mnozí obsadili své kostely a neminili je opustit, jako třeba poutní místo v Guadalupe. Takové „pacifikovalo“ silou vojsko. Bylo jen otázkou času, kdy se napětí přetaví v ozbrojený konflikt. Poslední kapka skanula v podobě popravy P. Luise Batiže v Chalchihuites a skupiny věřících obviněných z nelegální účasti na mši svaté. Věřící mexický lid povstal proti bezbožnému režimu se zbraní v ruce. Započal heroický boj známý pod pojmem *Cristiada*, jejím bojovníkům se pak říkalo *cristeros*.

Reakce režimu byla krutá a přinesla církvi svaté velké množství mučedníků, z nichž některé povýšila ke cti oltáře. Takovým byl i bl. Michael Augustin Pro.

Narodil se 13. ledna 1891 v Guadalupe. V rodině s deseti sourozenci se neměli špatně, neboť otec jako důlní inženýr slušně vydělával. Především však své potomky spolu se svou chotí vedl k lásce a úctě k Bohu všemohoucímu a v tom jim sami byli skvělými vzory.

Michael nepatřil k chlapcům či později mladíkům, kteří by se vyhýbali zábavám vrstevníků a pouze se modlili. Bylo ho všude plno, na druhou stranu se však nevyhýbal ani samotě usebrané modlitby a rozjímání a nešlo přitom jen o minuty, ale někdy i o celé dny. O svém životě však neměl delší čas jasno, impulsem k rozhodnutí se mu stal až vstup dvou jeho sester do kláštera.

Psal se rok 1911 a Michael konečně našel odpověď na otázku, kterou si již nějaký čas kladl, a požádal o vstup do jezuitského řádu. Nevstupoval do neznámého prostředí, studoval předtím na dvou jezuitských kolejích. Noviciát započal v El Llano u Zamora.

Blahoslavený Michael Augustin Pro

S rokem 1911 se ovšem váže další etapa přístrojení proticírkevního boje. Během něj ztratily řády v Mexiku právo na existenci, proto byl Michael vyslán do kalifornského Los Gatos, kde měl ve studiu pokračovat. Na noviciát navázala roku 1915 studia ve Španělsku a poté v Belgii, kde v Enghieniu přijal 30. srpna 1925 svátost kněžství, a to ve stejném roce, v němž papež Pius XI. zavedl slavnost Ježíše Krista Krále.

Když se v létě následujícího roku vrátil Michael do vlasti, zamířil i na hrob své zesnulé matky, jež odešla na věčnost v únoru. V zemi právě vcházely v platnost výše uvedené zákony nadiktované zednářem Callesem a situace katolické církve, resp. katolíků byla zoufalá. Michael však měl pro strach uděláno a předpis o zákazu sloužení mši svatých mimo kostely porušoval tajnými bohoslužbami v domácnostech odvážných katolíků. Samozřejmě též zpovídal a uděloval další svátosti. V jednom dopise například uvedl, že denně uděluje svaté přijímání až 300 věřícím, o prvních pátcích až 1 200... Chudé započal sbírky. Nejednou přitom musel unikat bdělým zrakům strážců nedobrého pořádku, kteří na něj měli spadeno. Převlékal se třeba za žebráka či automechanika, jindy při honičce s tajnými policisty chytil neznámou dívku za ruku se slovy: „Pomoz mi. Jsem kněz.“ A před pronásledovateli sehráli zamilovaný pár...

Více než rok trvala tato hra na schovávanou, při níž prokázal mladý jezuita obrovskou dávku statečnosti a nasazení pro Boží věc. Právě díky podobným kněžím měli *cristeros* vytrvalou duchovní podporu a církev v Mexiku přežívala.

V listopadu roku 1927 však nastala osudná chvíle. Třináctého toho měsíce provedli atentáčníci v metropoli Mexico City bombový útok na generála Álvara Obregóna, jednoho z čelních představitelů proticírkevního běsnění. Osud P. Michaela se do případu zapletl. Atentáčníci

totiž při své akci použili automobil nápadně podobný tomu, jaký dva měsíce předtím vlastnila *Liga na obranu náboženské svobody* a P. Pro v něm byl vidán. Policie snadno uvěřila, že byl do pokusu o generálovo odstranění zapojen i Michael a jeho bratři, ačkoliv to pravý atentátník opakovaně popíral. Dne 18. listopadu byl dům, v němž bratři Proovi (Michael, Humberto a Roberto) přebývali, obklíčen, načež dal velitel jednotky povel k zásahu. Jen co vtrhli policisté dovnitř, Humberto Pro, který pochopil, že mu reálně hrozí smrt, požádal, aby se mohl vyzpovídat. Velitel zásahu to nedovolil, avšak P. Michael řekl: „*Já ho přesto vyzpovídám.*“ Jak řekl, tak učinil, a v rohu místnosti mu následně udělil před zkoprnělými uniformovanými muži rozhřešení.

Poslední přání před popravou měl Miguel Agustín Pro, aby se směl pomodlit

Dne 22. listopadu byl nad bratry Proovými vynesen rozsudek smrti. Vykonán byl o den později nad prvními dvěma – Roberta zachránila na poslední chvíli schválená depeše argentinského velvyslance, v níž žádal Callese o milost pro bratry Proovy. Depeše přišla jen o pár desítek vteřin poté, co jezuitský kněz P. Michael před popravčí četou jako své poslední přání vyslovil touhu pomodlit se, pár desítek vteřin poté, co políbil svůj kříž a řekl: „*Musí být*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti – všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlila plnost dokonalosti a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví, prolitou na kříži, zjedná pokoj.

Evangelium - Lk 23,35-43

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať po-

může sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl nápis: „To je židovský král.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen ke stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

prolita kněžská krev, aby byla vlast osvozena. Kež se nad vámi Bůh slituje. Bůh vám žehnej. Pane, ty víš, že umírám nevinen. Z celého srdce odpouštím svým nepřátelům.“ Přišla pár desítek vteřin poté, co si P. Michael sundal pásku z očí a vykřikl: „*Viva Cristo Rey!*“ - „*Ať žije Kristus Král!*“

Velitel místní posádky poté konstatoval: „*Vím moc dobře, že byl nevinný, ale musel zemřít, aby se ostatní báli.*“

Při pohřbu obětí této justiční vraždy poznal, jak se ohledně strachu mýlil. Na hrud' P. Michaela, spočívajícího zprvu v jeho domě, položil jeden z kněží jako na oltář tajně přinesenou posvěcenou Hostii a všichni přítomní svátostného Krista adorovali. Připomínalo to doby antického Říma, kdy se první křesťané modlili v katakombách u hrobů mučedníků. O čtvrté hodině ranní pak začala mše svatá a od šesti k rakvím v domě proudily hodiny a hodiny davy lidí, aby uctili zastřelené bratry, nehledíce na přítomnost policie a armády, které se marně snažily davy rozehnat. „*Podívej se dobře, chlapče, a zapamatuj si, co uvidíš,*“ řekla jedna dáma z vyšších kruhů svému malému synovi, „*zavedla jsem tě k mučedníkům, abys i ty, až vyrosteš, statečně prolil krev pro Krista.*“

Také při vynášení rakví se dělo něco neskutečného, mrazivě krásného a velkolepého, něco, co zase jednou oživilo Ježíšovu předpověď o církvi, kterou brány pekelné nepřemohou. Z desítek tisíc hrdel se ozývalo hromové: „*Viva Cristo Rey! Viva Cristo Rey! Viva Cristo Rey!*“ Z balkónů na rakve přšel po celou osmikilome-

trovou cestu na hřbitov déšť květin, lidé lemující trasu klečeli a provolávali slávu Kristu Králi, Panně Marii Guadalupské, mučedníkům, papeži a církvi. Večer po pohřbu napsala v dopise své přítelkyni jedna z účastnic:

„*Nejsem s to, abych Ti vypsal nadšení a nevoli, která střídavě uchvacovala davy. Tvrdá slova odporu padala proti tyranům. Když však byly spouštěny rakve do hrobu, v té slavnostní chvíli panovalo nejhlubší ticho. Jakýsi nevyřčený smutek zmocnil se našich duší. Mrak nadcházejícího večera obestíral zemi. Neviděla jsem v životě nic podobného. Byl to pohřeb mučedníků.*“

„*Až budu v nebi, neváhejte ke mně přicházet s prosbami,*“ napsal kdysi bl. Michael svým přátelům. Skutečnost, že mohou jeho výzvy nejen oni uposlechnout, potvrdil 25. září 1988 jménem Církve svaté papež Jan Pavel II., když P. Michaela Augustina Proa SJ prohlásil za blahoslaveného.

Dne 23. listopadu 1927 je Miguel Agustín Pro, mexický jezuita, v Mexico City zastřelen popravčí četou

O kázání na hoře a osmi blahoslavenstvích (4 - dokončení)

Bod X.

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ (Mt 5,10)

1. Nejdříve budeme rozvažovat: a) jaké pronásledování trpí spravedliví, b) od koho, c) z jakého důvodu a d) jakým způsobem.

a) Pronásledování jsou různá bezpráví a utrpení ať na majetku, cti, zdraví, anebo samotném životě, před kterými, nebo alespoň před některými z nich nelze utéct, neboť jak říká sv. Pavel, všichni, kdo touží „zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování“ (2 Tim 3,12).

b) Tato pronásledování k nám přicházejí od padlých andělů, kteří nenávidí všemohoucího Boha a ctnosti, a také od těch lidí, kteří jim slouží, a rovněž i od těch, kteří pod rouškou zbožnosti předstírají, že jsou našimi přáteli, a jsou jimi dokonce naši „rodice, bratři, příbuzní a přátelé“ (Lk 21,16), jak říká náš Pán Ježíš. A všichni tito nás budou pronásledovat a vydají nás na smrt a budou si myslet, že tím slouží Bohu.

c) Příčinou těchto pronásledování nesmí být naše pochybení anebo urážka, ale naše snaha udržet a bránit katolickou víru, naše ctnostné skutky, ke kterým jsme zavázáni v životní stavu, v němž se nacházíme.

d) Způsob, jakým budou trpět, znamená s velkou trpělivostí a vnitřní radostí a vše budou považovat za zvláštní dar od

všemohoucího Boha, že trpí z lásky k němu, neboť trpět pro nespravedlnost anebo s netrpělivostí nepatří k blahoslavenství.

2. Uvažme také ty vzácné příklady našeho Pána Ježíše, který již od svého narození byl pronásledován, a zejména během posledních tří let jeho života mnoho lidí usilovalo jej pronásledovat všemožnými způsoby, a to s ještě větší ukrutností, než která byla běžná; a bylo to pro spravedlivou příčinu, totiž hlásání jeho svatého zákona, napominání neřestí a pro uzdravování lidí: to vše snášel s neuvěřitelnou trpělivostí. Pro tento příklad našeho Pána Ježíše si dodám odvahy podstoupit a trpět vše slovy: „Jestliže pronásledovali mého Pána, jaký je to div, že pronásledují mě, jeho služebníka? Jestliže spravedlivého nazvali Belzebubem, jaký je pak div, když nazvou stejně ty, již k němu patří?“

Rozhovor. – Můj Spasiteli, jsem jeden z tvých a jsem připraven trpět všechny druhy pronásledování pro tvou slávu. Daruj mi milost, abych jako ty konal velké skutky ve tvé službě a mohl podstoupit i velká pronásledování, aniž bych tě zradil. Amen.

3. Budeme také rozvažovat nad odměnou těch, již jsou „pronásledováni“, a která je stejná, jak je slíbeno „chudým v duchu“, tedy samotné Boží království; avšak nyní po větší zásluze, neboť je jistě těžší trpět pronásledování od ostatních než chudobu, kterou si můžeme sami zvolit. Toto království všemohoucího Boha zakoušejí

již zde na zemi skrze „spravedlnost, pokoj a radost“ (srov. Řím 14,17) ve svém utrpení. Z tohoto důvodu nám náš Pán Ježíš také přislíbil, že již v tomto životě „stokrát“ více dostaneme a po tomto životě pak život věčný, když říká: „Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích.“ (Mt 5,11-12) Jako by chtěl říci: „Odměna je tak velká, že už jen naděje v ni je dostačující, abyste se radovali uprostřed svých soužení, a to stokrát více, než co právě podstupujete.“

Rozhovor. – Ó požehnaná pronásledování, která vyzdvihují pronásledované na úroveň Krále v nebi, vy jste má veškerá radost, do vás vložím svou slávu; ať tedy přijdou, můj Bože, všechna pronásledování, která na mě dopustíš, neboť se obětuji, abych je s tvou pomocí přijal „pro spravedlnost“ s nadějí, že mi daruješ svou slávu. Amen.

4. Konečně, uvažme také hrozby Ježíše našeho Pána pro ty, kteří jdou opačným směrem, když říká: „Běda, když vás budou všichni lidé chválit, ...“ (Lk 6,26), tedy světskou chválou a planými potlesky. A slovem „běda“ nám dává rozumět, že hrozba je opravdu velká, jako by řekl: „Běda vám, kteří si potrpíte na tuto chválu, která vás přivádí k pádu a těžkým hříchům, neboť být chválen světskými lidmi, které napodobujete, znamená, že budete mít rovněž podíl na prokletích, která na ně dopadají.“

Rozhovor. – Ne, nebudu sbírat, ó můj Bože, světskou slávu ani pochvalu hříšníků, aby se nestaly „olejem pro mou hlavu“ (srov. Ž 141,5), neboť prokletí by pak jako „olej“ vnikalo do mých kostí. Přeji si být zlořečen světskými lidmi, abych byl pak blahorečen tebou společně se spravedlivými, a mohl tak vládnout s tebou v nebeském království po všechny věky věků. Amen.

Zdroj: Louis de Ponte, S. J. Meditations on the mysteries of our holy Faith. Richardson and Son, London 1853. Str. 142-145. Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Blahoslavenství. Mozaika (Foto © Renáta Sedmáková - stock.adobe.com)

Rozlišování je namáhavé, ale pro život každého člověka nepostradatelné

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

mohl rybář vykonávat své řemeslo co nejlépe, musí počítat s únavou, dlouhými nocemi strávenými na moři a následným vyřazením části úlovku, přičemž se musí smířit se ztrátou zisku ve prospěch těch, pro které je určen. Obchodník s perlami neváhá utratit všechno, aby si tu perlu koupil, a stejně tak člověk, který narazil na poklad. Jsou to neočekávané, neplánované situace, kdy je nezbytné rozpoznat důležitost a naléhavost rozhodnutí, které je třeba učinit. Rozhodnutí musí učinit každý sám, nikdo je za nás neudělá. V určitém okamžiku mohou dospěli, svobodní, požádat o radu, přemýšlet, ale rozhodnutí je jejich vlastní; nemůžete říci: „Přišel jsem o to, protože se tak rozhodl můj manžel, moje žena, můj bratr.“ Ne! Musíte se vy rozhodnout, každý z nás se musí rozhodnout, a proto je důležité umět rozlišovat: abychom se mohli dobře rozhodnout, je třeba umět rozlišovat.

Evangelium naznačuje další důležitý aspekt rozlišování: týká se pocitů. Kdo našel poklad, tomu nedělá potíže všechno prodat, tak velká je jeho radost (srov. Mt 13,44). Výraz, který použil evangelista Matouš, označuje zcela zvláštní radost, kterou nemůže dát žádná lidská skutečnost, a opravdu se opakuje jen v několika málo dalších evangelijních pasážích, které se všechny vztahují k setkání s Bohem. Je to radost mudrců, když po dlouhé a namáhavé cestě znovu spatří hvězdu (srov. Mt 2,10); je to radost žen, které se vracejí od prázdného hrobu poté, co slyšely andělovo zvěstování o vzkříšení (srov. Mt 28,8). Je to radost těch, kdo našli Boha. Dobré rozhodnutí, správné rozhodnutí vás vždycky dovede k té závěrečné radosti; možná, že cestou musíte strpět trochou nejistoty, přemýšlení, hledání, ale nakonec vám správné rozhodnutí přinese radost.

Při posledním soudu bude Bůh provádět rozlišování – velké rozlišování – ohledně nás. Obrazy zemědělece, rybáře a obchodníka jsou příklady toho, co se děje v nebeském království, v králov-

ství, které se projevuje v běžných životních činnostech, jež vyžadují, abychom zaujali stanovisko. Proto je tak důležité umět rozlišovat: velká rozhodnutí mohou vzejít z okolností, které se na první pohled zdají podružné, ale ukáží se jako rozhodující. Vzpomeňte si například na první setkání Ondřeje a Jana s Ježíšem, které vychází z jednoduché otázky: „Rabbi, kde bydlíš?“ – „Pojďte a uvidíte“ (srov. Jan 1,38–39), říká Ježíš. Je to velmi krátká rozmluva, ale je to začátek změny, která krok za krokem poznamená celý život. Evangelista bude i po letech vzpomínat na toto setkání, které ho navždy změnilo, bude si pamatovat i čas: „Bylo to kolem čtvrté hodiny odpoledne.“ (v. 39) Je to hodina, kdy se v jeho životě setkaly čas a věčnost. A v dobrém, správném roz-

hodnutí se setkává Boží vůle s naší vůlí, setkává se přítomnost s věčností. Učinit správné rozhodnutí po cestě rozlišování znamená uskutečnit toto setkání: setkání času s věčností.

Proto: poznání, zkušenost, vůle – to jsou některé nepostradatelné prvky rozlišování. V průběhu těchto katechezí se seznámíme s dalšími, neméně důležitými.

Rozlišování – jak jsem řekl – vyžaduje úsilí. Podle Bible nenajdeme před sebou již připravený život, který máme žít: ne! Musíme o něm rozhodovat průběžně, podle toho, jaká skutečnost nastane. Bůh nás vyzývá, abychom hodnotili a vybíra-

li: stvořil nás svobodné a chce, abychom svou svobodu uplatňovali. Proto je rozlišování náročné.

Často se nám stává, že si vybereme něco, co se nám zdálo dobré, a přesto to dobré nebylo. Nebo když víme, co je naše pravé dobro, a nevolíme si je. Člověk se na rozdíl od zvířat může mýlit, může být neochotný se správně rozhodnout, a Bible to ukazuje od svých prvních stránek. Bůh dává člověku přesný pokyn: chceš-li žít, chceš-li se těšit ze života, pamatuj, že jsi tvor, že nejsi kritériem dobra a zla a že rozhodnutí, která učiníš, budou mít důsledky pro tebe, pro druhé i pro svět (srov. Gn 2,16–17); můžeš ze země udělat nádhernou zahradu, nebo ji můžeš proměnit v poušť smrti. Je to základní poučení: není náhoda, že se jedná o první dialog mezi Bohem a člověkem. Dialog zní: Pán dává poslání, ty musíš udělat to a to, a člověk musí na každém kroku rozlišovat, které rozhodnutí učinit. Rozlišování je taková reflexe mysli, srdce, kterou musíme udělat, než se rozhodneme.

Rozlišování je náročné, ale pro život nezbytné. Vyžaduje to, abych znal sám sebe, abych věděl, co je pro mě dobré tady a teď. Především vyžaduje rodičovský vztah k Bohu. Bůh je Otec a nenechává nás samotné, je vždy ochoten nám poradit, povzbudit nás, přijmout nás. Nikdy však nevnucuje svou vůli. Proč? Protože chce být milovaný, a ne obávaný. A Bůh také chce, abychom byli dětmi, nikoli otroky: svobodnými dětmi. A lásku lze žít pouze ve svobodě. Abychom se naučili žít, musíme se naučit milovat, a k tomu je třeba rozlišovat: Co mohu dělat nyní, když mám tuto alternativu? Ať je to znamení větší lásky, větší zralosti v lásce. Prosme Ducha Svätého, aby nás vedl! Dovolávejme se ho každý den, zvláště když se musíme rozhodovat.

Děkuji.

*Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Svátostné kněžství

V jistém smyslu svátost kněžství představuje vyvrcholení svátostného života, neboť Boží lid by bez kněze neměl přístup k ostatním svátostem, zejména ke svátosti Eucharistie.

Pokud bychom chtěli podstatu a úlohu kněze vyjádřit v jedné větě, mohli bychom říci: Kněz je prostředníkem mezi Bohem a lidmi tím, že lidem zprostředkovává božské dary a Bohu přednáší modlitby lidu.

Možná si i někteří křesťané kladou otázku, zda moderní a vyspělý člověk 21. století vůbec potřebuje pro svůj vztah k Bohu nějakého prostředníka, který svými úkony, liturgickým oblečením a slovy připomíná spíše nějaký zjev z minulosti. Zkušenost ukazuje, že člověk by sice měl mít schopnost najít pravého Boha a žít s ním v bezprostředním vztahu, ale ve skutečnosti ho často nenachází, anebo ho najde jen s velkou námahou, anebo považuje za Boha něco, co Bůh vůbec není. Proto jsou prostředky a prostředníci, které nám dává Bůh, velmi důležití, aby nám zabezpečili přístup k Trojjedinému Bohu a přiblížili nám ho. Pravda je však i to, že kněz v určitém smyslu vystupuje jako tajemná postava z minulých dob, vždyť jeho povolání má hluboké kořeny v biblických dějinách spásy.

Abychom lépe pochopili hodnotu a božskou autoritu kněze, velký a neocenitelný dar Boží lásky, podívejme se nejprve na ustanovení kněžství v Písmu svatém.

Kněžství ve Starém zákoně

Bůh učinil vyvolený národ Izrael „královským kněžstvem“ a „svatým národem“ (srov. Ex 19,6). Zároveň však Bůh vyvolil lidi, jako byli Áron a kmen Levi, aby v zastoupení za lid vykonávali liturgickou a kněžskou službu: nejprve na poušti a potom v chrámu v Jeruzalémě. Ve starozákonních knihách Exodus a Leviticus se mnoho píše o kněžích v té době v Izraeli. Když se někomu, kdo je poprvé na svěcení katolického kněze, zdá tento obřad příliš dlouhý, ať myslí na to, že ve Starém zákoně trvalo vysvěcení celý týden! (srov. Ex 29,35 a Lv 8,33) Až do detailu je popsáno, jak byli kněží ustanoveni a pomazáni, jaké oblečení měli mít na

sobě při slavení liturgie, především však – jaké oběti měli přinášet za lid. Na základě každodenní oběti byl Jeruzalém den co den posvěcován. Proto ho izraelský národ nazýval také „svaté město“. Ranní oběť kněží měla vyhladit hříchy noci a večerní oběť zase hříchy dne. Působivý je popis svátku smíření (hebrejsky *Jom Kippur*) v 16. kapitole knihy Leviticus. V tento den vstoupil velekněz ve jménu národa do velesvatyně a pokropil krví kozla slitovnici (desku přikrývající archu smlouvy) a tím vykonal smíření za své vlastní hříchy i za hříchy národa.

Jelikož starozákonní kněžstvo muselo neustále opakovat svoje oběti, bylo neschopné dosáhnout spásy a definitivního posvěcení, což se mohlo uskutečnit jedině Kristovou obětí.

Kněžství Ježíše Krista

V Novém zákoně je v listě Židům označen Pán Ježíš jako ten velekněz, který zprostředkuje věřícím věčnou spásu: „Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme.“

(Žid 4,14) Mohla by se naskytnout otázka: Když je Ježíš velekněz, kdy přijal své kněžské svěcení?

Kněžství Pána Ježíše se nejsilněji zjevilo a uskutečnilo v jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání, když jednou provždy obětoval sebe samého za spásu lidí. Ale kněžství a duch oběti charakterizovaly celou pozemskou existenci Pána, a proto v jeho životě nebyl okamžik, kdy by nekonal jako kněz a neobětoval by se Otci za hříšníky. Pro Ježíše byly *život, oběť a kněžství* jedno a totéž, a tato jeho kněžská identita se projevovala v každém jeho konání.

Nebylo to tedy tak, že by kněžství přijal pro určité události během svého života, například při poslední večeři anebo na Kalvárii, ale stal se knězem a prostředníkem mezi Bohem a lidmi již ve chvíli, kdy přijal lidskou přirozenost.

V listě Židům autor poukazuje na to, že kněžství Pána Ježíše je v jistém smyslu spojeno s jeho příchodem na tento svět, když svému nebeskému Otci říká: „Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.“ (Žid 10,5-7)

Jean Galot, belgický profesor a teologický poradce svatého Jana Pavla II., proto shrnul realitu Ježíšova kněžství těmito slovy: „Kristus působil jako kněz... během (celého) svého pozemského života tím, že zde přinášel svoji vlastní oběť. Od první chvíle vtělení měl moc obětovat se jako smírná oběť Otci.“

Mariánský charakter Ježíšova kněžství

Když se Pán Ježíš už při vtělení stal prostředníkem a knězem, vyplývá z toho, že své kněžské svěcení, své pomazání, své kněžské roucho a svoji stólu přijal v jistém smyslu v lůně Panny Marie. Poukazuje na to tradice církve, když představuje Pannu Marii jako velesvatyni anebo jako Boží chrám, do něhož vstoupil Kristus, Velekněz. Proklos, patriarcha Konstantinopole v 5. století, pln obdivu píše o tomto tajemství: „Ó chráme, ve kterém se Bůh stal knězem, a ve svém milosrdenství, bez toho, aby změnil svoji podstatu, se oblékl do roucha podle řádu Melchizedeova!“

V jednom kázání, které se připisuje svatému Augustinovi, je Panna Maria srovnávána s holí velekněze Árona, „protože přijala a porodila pravého kněze, o němž se praví: Ty jsi kněz navěky.“ A benediktin Egbert ze Schönau, který žil ve 12. století, přirovnává v jedné modlitbě Pannu Marii k chrámu a velesvatyni: „Buď pozdraven, ty jedinečný svatostánku, který si Bůh sám v Duchu Svatém vysvětil. Buď pozdravena, ty svatyně svatých, kterou svým nevyslovitelným příchodem posvětil nejvyšší Velekněz.“ Tuto myšlenku potvrzuje i svatý Ludvík Maria Grignon z Montfortu, když ve svém traktátu *O pravé úctě k Panně Marii* říká: „Duch Svatý ústy otců nazývá svatou Pannu také východní bránou, kterou velekněz Ježíš Kristus vstupuje a vychází do světa. Vstoupil jí poprvé a vrátí se jí i podruhé.“

Co jiného se dá vyvodit z tohoto nádherného mariánského charakteru kněžství než to, že každý kandidát kněžství by měl své svěcení přijmout duchovně v Panně Marii, v tomto Božím domě a svatostánku Nové smlouvy jako výraz následování Krista – Velekněze!

Svátostné kněžství

Pán Ježíš ustanovil svátostné kněžství, aby se tak milosti vykoupení a jeho kněžská láska rozšířily na všechny lidi všech dob. S tímto cílem si zvolil apoštoly, vyučoval je a vystrojil je milostmi a dary, aby lidem zvěstovali jeho slovo a zprostředkovali jim ve svátostech jeho milost. Ve věčeradle před svým umučením řekl Pán Ježíš Dvanácti: „To činite na mou památku.“ (Lk 22,19) Pověřil je, aby slavili jeho oběť, a osobně je vysvětil na kněze Nové smlouvy, jak o tom čteme v jeho velekněžské modlitbě: „Otče ... Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli vpravdě posvěceni.“ (Jan 17,17-19) Touto modlitbou jim dal podíl na své kněžské existenci, a to v takové míře, že již více neměli žít oni, ale v nich chtěl žít on. Stejně si později apoštolové vyvolili své následovníky a ustanovili je, aby vedli svěřené církevní obce, posvěcovali je vysluhováním svátostí a vyučováním. Spisy Nového zákona dosvědčují existenci nejen tří stupňů svěcení v raném apoštolském období – diakonát, presbyterát a episkopát, ale také

existenci mimořádného obřadu vkládání rukou, kterým apoštolové světili své spolupracovníky a následovníky. Takto byli na svoji misi mezi pohany vystrojeni i Pavel a Barnabáš: „Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: »Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž

„Samotný úřad kněze spočívá v tom, že je prostředníkem mezi Bohem a lidmi tím, že lidu zprostředkovává božské dary a přednáší Bohu modlitby lidu a před Bohem usmíruje za hříchy.“ (sv. Tomáš Akvinský)

---

jsem je povolal.« A tak po modlitbách a postu na ně vložili ruce a vyslali je k dílu.“ (Sk 13,2-3)

Apoštol Pavel si byl velmi dobře vědom svého kněžského povolání, které přijal, aby „byl služebníkem Krista Ježíše u pohanů, konaje posvátnou službu Božím evangelium“ (Řím 15,16).

Zcela a navždy sjednocený s Ježíšem

V průběhu dějin se svátost kněžství rozvíjela a do její liturgie byly včleněny různé části, jako např. slavnostní oblékání mešního roucha, pomazání rukou a ode-

vzdání obětní misky a kalicha atd. Avšak nejpodstatnějším, rozhodujícím okamžikem kněžského svěcení zůstalo vkládání rukou a konsekrační modlitba biskupa. Tím kněz přijímá nesmazatelné znamení a tím je vysvěcený kněz disponován konat „v osobě Krista“, to znamená, že Kristus sám je přítomen uprostřed společenství svých věřících a koná skrze kněžský posvátný stav.

Znamená to však i to, že svátostné kněžství není jen nějaká funkce, kterou je možné kdykoliv převzít a potom znovu libovolně zanechat. Jde zde o povolání, které se dotýká nejnvtřnější podstaty kněze, protože ho to včleňuje do Ježíšova života a úplně ho s ním sjednocuje.

O této vnitřní proměně kněze hovoří už ve 4. století svatý Řehoř z Nyssy, a srovnává ji dokonce s proměněním, které se uskutečňuje při slavení Eucharistie: „Chléb je nejprve obyčejný chléb, ale když je svátostí posvěcen, nazývá a stává se Tělem Kristovým... Tatáž síla slova dělá také kněze ctihodným a důstojným, vysvěcením je okamžitě oddělen od ostatního lidu. V jediném okamžiku se stává vůdcem, předsedajícím, učitelem zbožnosti, vykonavatelem skrytých tajemství. A to bez toho, aby změnil tělo a podobu. Navenek zůstává tím stejným, jakým byl, ale neviditelnou mocí a milostí je jeho neviditelná duše proměněna k lepšímu.“

Osobní posvěcení kněze

V takzvaných pastoračních listech Písma svatého čteme, jak svatý apoštol Pavel vyzývá svého žáka Timoteje, aby si uchoval Boží dar, který přijal při svěcení: „Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě. (...) Nezanedbávej svůj dar, který ti byl dán podle prorockého pokynu, když na tebe starší vložili ruce. Na to myslí, v tom žij, aby tvůj pokrok byl všem patrný.“ (1 Tim 4,12.14-15)

Tato výzva nám ukazuje, že kněz je povolán k tomu, aby se neustále posvěcoval a také svůj každodenní život přinášel Bohu jako oběť. K tomuto životu oběti patří v latinské církvi i slib celibátu, který může být patřičně pochopen jenom ve světle Krista Velekněze, který na zemi žil v celibátu.

Samozřejmě, že by kněžské úkony byly platné i tehdy, kdyby kněz nežil v souladu se svojí vysokou hodností, podstatné je, aby při jejich vykonávání měl v úmyslu dělat to, co koná církev. Ale jeho kněžské působení má bezpochyby mnohem větší moc a přinese bohatší plody, pokud se i on sám snaží o vlastní posvěcení, a to i navzdory všem slabostem, kterými může být obtížen.

Všichni kněží žijí denně ve vědomí, že nebeský poklad nosí v křehkých nádobách a že jsou odkázáni na pomoc svatých a všech těch, kteří je zde na zemi duchovně a materiálně podporují.

Přesně v tomto smyslu se jednou jménem všech kněží obrátil na své věřící svatý John Henry Newman, známý anglický konvertita a pozdější kardinál: „Nejsme žádní andělé z nebe, kteří se za vás přimlouvají; jsme lidé, které milost a pouze milost udělala těmi, kteří se od vás odlišují... A tak nezapomínejte na ty, kdo byli služebníky vašeho smíření; a jako vás nyní prosí o smíření s Bohem, tak prosíte i vy, už jako usmíření, za ně, aby dosáhli tohoto velkého daru vytrvalosti, aby zůstali v milosti až do hodiny smrti, aby se nestalo, že po tom, co kázali druhým, možná sami sebe zavrhl.“

*Z Vítězstvo Srdce 146/2022
přeložil a upravil -dd-*

Kněz

Mezi italskými věřícími se traduje množství výroků o kněžském povolání a mnohé z myšlenek o povolání kněze se připisují svatému Otcovi Piovi. Zda je jejich autorem skutečně svatý Otec Pio, není zcela jisté. Všechny však dokonale a pravdivě vystihují poslání kněze a jeho povolání.

Kněz je největší dar, který nám daroval Pán Ježíš ve čtvrtek Svatého týdne. Je vzat ze světa, žije ve světě, ale nepatří světu, ačkoliv je zde pro svět.

Je dítětem člověka, ale má moc proměňovat všechny v Boží děti.

Je chudý, ale může nás naplnit nekončným bohatstvím.

Je slabý, ale posiluje člověka Chlebem života.

Je sluhou, ale mocní před ním ohýbají kolena.

Je smrtelný, ale daruje nesmrtelnost.

Je světlem, a přece může setrvat v temnotě.

Je solí, a přece může být bez chuti.

Přináší víru, ale sám ji nemusí mít.

Je povolán nést druhé, ale i on sám musí být nesen.

Jeho odpuštění je odpuštěním samotného Ježíše. Také jeho poselství je Ježíšovým poselstvím: poselstvím radosti, světla a lásky. Říká se o něm, že je zpátečnický, ale vždy se snaží o skutečný pokrok. Obviňují ho z tmářství, ale nikomu jinému není společnost zavázána víc než jemu.

* * *

Když je svatý, tak si ho nikdo nevíší. Když je dobročinný, tak ho všichni přehlíží. Když zhřeší, s radostí ho pošlapou. Lidé jsou ochotni každému odpustit, jen jemu ne.

Jeho oblíbenými přáteli jsou trpící, slabí, váhající a umírající. Je bratrem všech, a přece musí zůstat cizincem pro všechny.

Žije sám; bez toho, aby si založil rodinu. Usmívá se na rodící se život, žehná přicházející smrti. Žehná lásku, ale sám takovouto lidskou lásku poznat nesmí, protože jeho srdce patří Bohu, a tedy všem bratrům a sestrám, a ne pouze jednomu stvoření.

Když slaví Eucharistii, je jen o několik schůdků výše než ostatní, ale tehdy se dotýká nebe!

Když zpovídá, je zavřený ve tmě zpovědnice. Ale kolik světla je v jeho slovech, když říká: „Uděluji ti rozhřešení...“

* * *

Kněz „je vrcholem všeho stvoření“, jak říká svatý Ignác. Je obdařen výjimečnými schopnostmi. Dělá to, co nemohou ani andělé a ani Panna Maria: slaví oběť mše svaté a zpovídá. Kolik se jich odporučuje do jeho modliteb, a to právem! Jestliže je obhájcem svých bratrů před Bohem, staví most mezi Bohem a bratry. Právě proto velký Monsabré (francouzský dominikán) říkával: „Můžete být tak velcí, jak chcete, ale nikdy nebudete tak velcí jako tento ubohý kněz, který slouží mši svatou.“

Až do konce časů bude kněz nejvyhledávanějším, a přece nejnepochopitelnějším člověkem; nejoblíbenějším a zároveň nejnenáviděnějším; nejžadanějším, ale přece právě jemu se vyhýbá nejvíce lidí, jak říká Manzoni (italský spisovatel): „Je znamením nesmírné závisti a hluboké úcty, neuhasitelné nenávisti a zároveň nesmířitelné lásky a obdivu.“ Tak jako Ježíš je „znamením, kterému budou odpovídat“. Kněz musí svoji nauku a poselství posilovat a dokazovat víc příkladem svého života než slovy. Jeho svědectví je o to těžší a náročnější, že je často povolán – podobně jako Ježíš – přinášet nikoliv pokoj, ale meč. Tedy ne vratké přiměří, ale meč rozhodnutí. Jeho život je proto neustálým bojem.

Musí žít ve službě druhým až do té míry, že zcela zapomene na sebe a sám sebe obětuje. V nejdůležitějších a existenciálních okamžicích života – ať už radostných, anebo smutných – je kněz vždy po boku člověka. Musí sobě i svým bratřím a sestrám připomínat, že cílem není tato země, ale nebe.

*Z Vítězstvo Srdce 146/2022
přeložil a upravil -dd-*

Fascinovala ho krása

Světznámý francouzský barytonista Thierry Felix, který spolupracoval s největšími dirigenty naší doby, byl pro diecézi Vannes v Bretani vysvěcen na kněze 23. června 2019. V době, kdy se jeho srdce začalo otevírat Boží milosti, ještě nebyl pokřtěn. Ke kněžství přivedly tohoto nadaného hudebníka neobyčejné cesty.

O svém mládí dnes Thierry Felix říká, že už jako dítě věřil v Boha, ačkoli jeho otec byl ateista a matka svoji katolickou víru nepracovala. S oblibou tehdy listoval v mámině modlitební knížce, modlíval se ve svém dětském pokoji a sem tam dokonce zašel do kostela zapálit svíčku u obrazu Panny Marie. Nebyl pokřtěn, protože otec chtěl, aby se až v dospělosti sám rozhodl, zda vůbec chce patřit k nějakému náboženství. Až do svých 37 let tedy nikdy nebyl přítomen na mši svaté. Do té doby se však toho událo ještě mnoho.

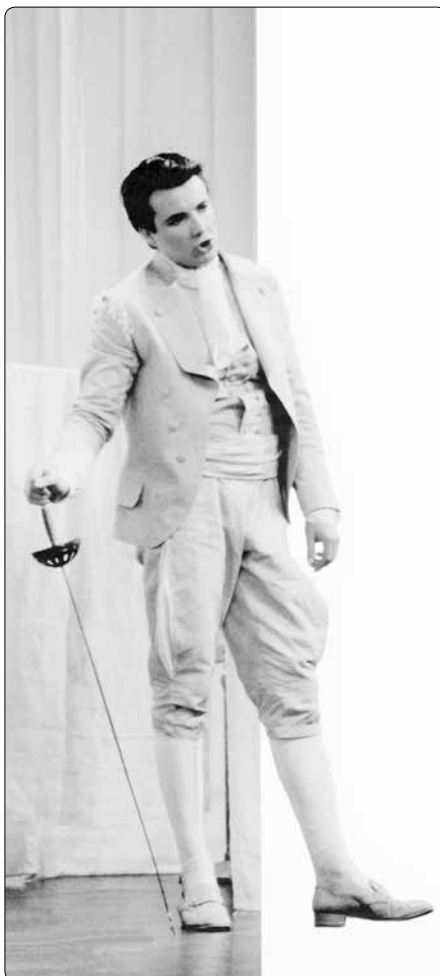
Když měl Thierry 16 let, kamarád ho seznámil s klavírem. „Jako by mě zasáhl blesk,“ vzpomíná na tento okamžik. „Klavír mě fascinoval a brzy se ukázalo, že mám pro tento nástroj neobyčejný talent.“ Také učitelé upozorovali jeho nadání a poslali ho na konzervatoř. Dennodenně cvičit na klavír dlouhých sedm hodin nebylo mladému Francouzovi vůbec příliš a nebylo mu to zatěžko. Hudba se stala středobodem jeho dne a jeho životních plánů. Když se jednou jako sedmnáctiletý zaobíral závěrečným chorálem 147. kantáty *Jesus bleibet meine Freude* (Ježíš zůstává mojí radostí) od Johanna Sebastiana Bacha, nádhera této skladby ho uchvátila. „Toho dne jsem dal Bohu slib. Řekl jsem mu: »Pokud mi splníš, že se stanu hudebníkem, tak se všeho vzdám a nikdy se neožením.« Během následujících dvaceti let mé kariéry mi, samozřejmě, opětovně přicházela na rozum myšlenka na manželství, ale každý vztah se jaksi rozpadl. Zkrátka, k manželství jsem nebyl povolán.“

Závratná kariéra

Po maturitě se Thierry zapsal na fakultu politických věd, ale necítil se být na správném místě. Změnil tedy obor a rozhodl se pro studium hudby na pařížské Sorbonně, přičemž dále navštěvoval hodiny klavíru na Národní konzervatoři. Jednoho dne potřebovala ředitelka

konzervatoře získat další hlas do sboru a s nadějí nechala předzpívat i Thierryho. „Můj hlas ji přivedl do takového úžasu, že její vyjevený výraz tváře mám dodnes před očima. I já sám jsem zůstal překvapen. Byl jsem spíše ostýchavý člověk a navíc jsem byl astmatik, avšak v té chvíli, když jsem zpíval, mi bylo skvěle, cítil jsem se ve svém živlu. Bylo to přímo neuvěřitelné!“

Toto byl počátek jeho závratné kariéry. Mladý barytonista vystupoval v mnoha pařížských kostelích a zpíval ta nejznámější díla z repertoáru duchovní hudby velkých skladatelů. Thierry rád vzpomíná na tyto časy: „Duchovní hudba mě spojovala s transcendentem a bez toho, že

Thierry jako operní pěvec v roli Figara

bych si to uvědomoval, se moje duše při zpívání těchto písní modlila a pociťovala spojení s Pánem.“ V roce 1992 získal první místo na Národní konzervatoři hudby a tance, též i na Mozartově soutěži ve Vídni a na hudební soutěži královny Alžběty v Belgii. Tato ocenění otevřela šestadvacetiletému barytonistovi brány k nejprestižnějším operním rolím a zvaly ho ti nejznámější divadelní scény.

„Na cestách jsem se mnoho modlil, vyhledával jsem ticho kostelů a často jsem si četl Písmo svaté, které bylo možno najít ve většině hotelových pokojů.“ Téměř 20 let zpěvák cestoval po celé Evropě a byl známým hlasem z mnoha gramofonových desek či cédéček, dokud do jeho dosavadního života nápadně nezasáhla Boží milost.

Bůh nabízí mnohem více než hudba

Thierry, který byl právě služebně ve Švýcarsku, navrhl jednomu příteli setkání. Ten mu však nabízený termín v neděli dopoledne odmítl s odůvodněním, že tehdy jde na mši svatou. Thierryho zasáhla víra tohoto muže a rozhodl se, že tedy půjde s ním. V onu neděli byl poprvé ve svém životě přítomen mši svaté s nádherným hudebním provedením, jak se na Dóm v St. Gallenu patří. „Byl jsem nadšen... a od toho dne jsem chodil na mši svatou, kdy jen jsem mohl, a přistupoval jsem i ke svatému přijímání. Byl to hluboký zážitek! Po návratu do Paříže jsem hovořil s jedním knězem a ten mi vysvětlil, že k tomu, abych mohl přijímat Pána Ježíše v Eucharistii, musím být nejdříve pokřtěn.“

Avšak různé termíny turné mu znemožňovaly pravidelně se zúčastňovat přípravných katechezí.

Od památné mše svaté, kdy v něm Boží milost zanechala nesmazatelnou stopu, pobledla všechna fascinující přitažlivost hudby a ideál její krásy již více nedokázal naplnit Thierryho touhu.

Na světě existovala dvě místa, která měl tento barytonista mimořádně rád: švýcarské hory a francouzský ostrov Belle-Île. S oběma ho spojovaly hluboké vnitřní zážitky a od té doby rád vyhledával chvíle samoty a ticha v horách, anebo rozjímání u nedozírných mořských dálav: „Při pohledu na moře jsem pociťoval něco silně-

ho, cosi jako volání, které mi říkalo: »Život sice prožíváš, ale nežiješ ho skutečně. Jsi známý a máš peníze, ale o to vůbec nejde. Musíš něco změnit.«

Stále častěji začal jezdit na ostrov Belle-Île, až si tam nakonec koupil dům. Spřátelil se s tamějším knězem, který po svázání Thierryho duchovní zralostí a s mimořádným povolením biskupa o velikonoční vigílii 15. dubna 2006 tohoto čtyřicátníka pokřtil a oficiálně přijal do katolické církve.

Po třech letech však slavný zpěvák těžce onemocněl a přidala se k tomu hospodářská krize, která ohrozila jeho smlouvy. Thierry se tedy zcela stáhl z operních jevišť a z uměleckých kruhů. „Pomáhal jsem panu faráři při katechezích, hrál jsem v kostele na varhany a sloužil jsem všude, kde to bylo právě potřebné. Můj nový život mě dělal nanejvýš šťastným.“ Thierryho láska k přírodě, v níž zažíval Boží blízkost, ho přivedla k myšlence vydělávat si na živobytí jako zahradník.

Musíš udělat něco pro církev

„O Letnicích 2009 jsem se spolu s mnoha poutníky vydal na pouť do hlavní svatyně Bretaně, do baziliky svaté Anny (Sainte Anne d'Auray). Bylo zvykem, že se cestou nesly prapory s vyobra-

Bazilika sv. Anny v Bretani

Thierry jako kněz

zením oblíbených svatých. Při mši svaté o slavnosti Seslání Ducha Svatého jsem najednou zcela nečekaně zaslechl ženský hlas, který ke mně promlouval: »Thierry, musíš udělat něco pro církev! Je to důležité. Udělej něco!« V tom okamžiku mi padl zrak na prapor zobrazující mystičku Yvonne Aimée de Malestroit, duchovní matku kněží. Jí jsem proto připisoval tuto výzvu.“ Udělat něco pro církev, no ano, ale co? Thierry přemýšlel. To, co by jeho momentálnímu způsobu života nejlépe odpovídalo, by byla služba jáhna. A tak začal barytonista-zahradník studovat teologii a po čtyřech letech byl 27. října 2013 ve městě Vannes vysvěcen na jáhna. Považoval to za odpověď na Boží volání, které zachytil skrze hlas Yvonne Aimée. Avšak Pán s ním měl ještě jiné plány.

P. Josseau, rektor semináře v Belle-Île, navrhl nově vysvěcenému jáhnovi další studium, vedoucí ke kněžství. „Tehdy se mi to však zdálo příliš ohromující. Báť jsem se toho.“ Až po ignaciánských duchovních cvičeních nabral neochvějnou jistotu, že má vstoupit do kněžského se-

mináře. A po dalších třech letech studia přišel jeho životní vrchol: biskup Centène vkládáním rukou 23. června 2019 vysvětil třiapadesátiletého Thierryho na kněze.

Na otázku, zda to pro něho není těžké, po tolikerém potlesku a počtách zapadnout do nějaké odlehle malé farnosti, odpověděl: „Člověk jako zpěvák je velmi osamělý. Na závěr koncertu se mu dostává potlesku, ale jen co odejde z jeviště, najde se zase v jiném světě, sám ve svém hotelovém pokoji. Neustále si musí dávat pozor na svůj hlas. Je to velice těžký život. Dnes slavím mši svatou a je to nádherné; cítím přítomnost Boha, který sestupuje na oltář. To je ohromné! Samozřejmě, i nadále mám k hudbě blízko a líbí se mi pěkné mše svaté, ale tím nejdůležitějším je dnes pro mne svatá Eucharistie. Jsem přesvědčen, že Kristus v Eucharistii je tou absolutní krásou, kterou jsem vždy hledal, ale nedokázal jsem ji pojmenovat.“

Z *Vítězstvo Srdce 147/2022*
přeložil a upravil -dd-

V knězi vidět Ježíše

„Bůh je jediné bohatství, které chtějí lidé najít v knězi.“ Takto jednou Benedikt XVI. výstižně zformuloval, čím by měl být kněz v pravém smyslu slova pro věřící a ostatně i v očích světa: znamením Boží milující přítomnosti a pokorným, věrným služebníkem jeho mocného působení. Podívejme se nyní do Střední Ameriky, kde dva kněží získali velmi odlišné, ale velice poučné kněžské zkušenosti prostřednictvím malých situací každodenního života, které by měly především povzbudit jejich spolubratry v duchovní službě, ať už působí kdekoliv.

José Héctor González Abrego (48 let) z Panamy podává první svědectví. Od roku 2013 je farářem v katedrále v Chitré, hlavním městě provincie Herrera, a generálním vikářem stejnojmenné diecéze. Následující příhoda se stala v době, kdy byl ještě mladým knězem:

„V září 2004 jsem byl vyslán do jednoho evropského města, abych pokračoval v teologických studiích v oboru liturgiky. Trápily mě obavy a nejistota, zejména proto, že v tom městě vládla antiklerikální nálada. Dal jsem si za cíl nosit kněžský kolárek během celého svého pobytu, nemysle na následky. Protože jsem tedy vždy nosil kněžskou košili, zažil jsem dva

negativní incidenty. Dítě stojící před klášterní školou na mne zakřičelo: »Do pekla s Bohem!« To mě sice moc nepovzbudilo, ale dokázal jsem mu odpovědět: »I tebe má Bůh rád, maličký.« Jindy se přede mnou zastavil muž a řekl: »Nestyďte se takto se ukazovat na veřejnosti?« To mě hluboce zasáhlo a zvažoval jsem, že na veřejnosti nebudu chodit oblečený jako kněz.

Rozhodl jsem se zahrnout tuto myšlenku do svých modliteb ve dnech před postem 2005. Cestou do kláštera klarisek, kde jsem denně slavil mši svatou, jsem měl na sobě kněžský oděv a modlil jsem se růžencem. V tom jsem pokračoval až do období krátkce před Velikonocemi. Ale ve Svatém týdnu, když jsem stál na stanici metra, uviděl jsem asi dvacetiletého chlapce, který se na mě neustále díval. Kamkoliv jsem se obrátil, nepřestával mě sledovat pohledem. Nakonec se mě zeptal: »Vy jste kněz?« Jelikož jsem nevěděl, kam touto otázkou míří, odpověděl jsem mu trochu znepokojeně: »Ano.« K mému velkému překvapení a obrovské radosti mi s úsměvem řekl: »Chci se vyzpovídat.« Pro mě to byla jasná odpověď od Boha na moje modlitby a rozjímání. I když mnozí říkají, že hábit mnicha nedělá, můžu vám zaručit, že ho aspoň dělá rozeznatelným, a to zejména ve společnosti, kde se mnozí obávají, že je veřejnost pozná jako Kristovy služebníky a přátele. O chlapi jsem už vícekrát neslyšel, ale jeho slova na rozloučenou mám stále v paměti a v srdci: »Bůh mi vás poslal.« S úsměvem jsem mu odpověděl: »Já jsem zase přesvědčen, že tě Bůh poslal, abys mi dal odpověď.«

Mexický kněz **José Rodrigo López Cepeda** patří ke společenství misionářů Ducha Svatého, které vzniklo z podnětu blahoslavené Conchity z Mexika a jehož cílem je podporovat kněžská povolání. Pater López, který činnorodě působil jako farář v různých farnostech ve Španělsku a následně v Mexiku, byl teprve nedávno (v květnu 2022) pověřen péčí o malou farnost Panny Marie ustavičné pomoci v mexickém biskupském městě Durango, které se nachází v nadmořské výšce 1 880 metrů. Pater López zažil ve své vlasti nezapomenutelnou zkušenost:

„Ve venkovských oblastech Mexika a Španělska je běžným zvykem zvat kněze, aby požehnali pole přede žněmi. Sotva jsem se vrátil do Mexika, dostal jsem za úkol pracovat jako kaplan ve venkovské oblasti. Měl jsem na starosti 24 vesnic, kde se mnozí obyvatelé věnovali zemědělství, a tedy práci na poli. V prvním roce mého pobytu mě pozval pan Nicanor, maji-

tel jedné farmy. Modrooký, světlé pleti, zocelený léty práce. Měl více než 60 let, ale měl fyzickou kondici jako mladý silný muž, protože byl zvyklý na těžkou práci. Všichni na farmě si ho vážili pro jeho rozvahu a prozíravost.

Nikdy nezapomenu na to, jak ke mně poprvé přistoupil, aby mi podal ruku. Chtěl jsem ho pozdravit stejně jako ostatní. Když jsem mu podal ruku, naznačil, že ji chce políbit. Ze všech sil jsem se tomu snažil zabránit. Ale bez dlouhého rozmýšlení mě pevně chytil za ruku, přiložil si ji k ústům a políbil ji, přičemž si z hlavy sňal široký klobouk, sombrero. Potom se mi podíval do očí a s jistou autoritou v hlase řekl: »Nelíbám vás, otče, ale Pána, který požehná naše pole skrze vaše posvěcené ruce.«

Onu neděli po mši svaté mi pan Nicanor dal velmi poučnou lekci. Ruce mi nelíbali od dob, kdy jsem byl ve Španělsku, kde se toto gesto považuje spíše za tradiční zvyk. Ve skutečnosti je to však gesto člověka, který v rukách kněze, hříšníka, vidí ruce Ježíše z Nazareta. Ruce muže povolného za kněze jsou zároveň rukama toho, který rozmnožil chleby, uzdravoval a žehnal nemocné a umýval nohy svým učedníkům. Jsou to ruce probodnuté hřeby lhostejnosti, odmítnutí, nepřátelství. Rovněž moje ruce jsou jeho rukama. Tak jsem požehnal pole, pana Nicanora a jeho bratry a tato úrodná země mi požehнала svým způsobem. Pak jsem dostal první plody úrody jako poděkování. Krátce předtím jsem však už dostal skutečnou odměnu: Moje ruce, Pane, jsou tvoje ruce. Děkuji, pane Nicanore.“

*Z Vítězstvo Srdca 147/2022
přeložil a upravil -dd-*

Pondělí 21. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jan Suk – literát, vnuk a pravnuček Josefa Suka a Antonína Dvořáka **6:55** Muzikanti, hrajte: Ištvančí **7:55** Výpravy do divočiny **9:10** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **9:30** Outdoor Films s Petrem Šigutem: Fotograf přírodních krás **11:05** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **13:20** Nikaragua: Pán, záruka míru **14:00** Na pořadu rodina: Nevzdali jsme to **15:00** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **16:00** V souvislostech **16:20** Turzovka **16:45** Nebojte se... **18:05** Sedmihlásky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:10** Divadélko Bubáček (2. díl): O Kněžny **18:25** Kaplani naděje: Michal Hrnčiarik **18:35** Víra do kapsy [P] **18:50** Wabi Daněk a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku 2015 **19:15** Groteský Bustera Keatona: Frigo na námluvách **19:35** V pohorách po horách: Luční hora – Krkonoše **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** K jádru věci [L] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín: Speciál ze Svaté země – Augusta Victoria [P] **21:45** Nebe nad hlavou [P] **22:05** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (1. díl): Na prahu adventu **22:45** Když vyschnou studny **23:00** Kulatý stůl: Svoboda jako dar **0:25** Letem jazzem (1. díl): Úvod do jazzové hudby **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Vojtěch Kodet – karmelitán **7:00** Neboj se doplouť aneb Umění doprovázet: Speciál **8:30** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **8:40** Poutníci času: S Ivanem Netukou **9:10** V souvislostech **9:30** Vitráže v kapli Ducha Svatého **9:55** Noční univerzita: Jeroným Klimeš – Teocentrismus **11:15** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Pálava – Pavlovské vrchy [P] **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Nebe nad hlavou **13:05** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Novinky z astronomie, 1. díl **14:00** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **15:00** Groteský Bustera Keatona: Když se Frigo ženil **16:00** Muzikanti, hrajte **17:10** Magion – příběh družice **17:40** V pohorách po horách: Ankogel – Vysoké Taury **18:05** Sedmihlásky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:10** Divadélko Bubáček (3. díl): O Rastíkovi a Johance **18:25** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **18:50** Bratr oheň: Kázání ptákům **19:25** Zpravodajské Noeviny: 22. 11. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Buon giorno s Františkem [L] **21:10** Hledání skrytých svatých míst: Ostrov Tinos **21:55** Terra Santa News: 16. 11. 2022 **22:20** Má vlast: Přerov – kostel sv. Vavřince **23:20** Tiché hrozby – Blízký vesmír **23:55** Zpravodajské Noeviny: 22. 11. 2022 **0:15** Proměny Oščadnice **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Josef Koutecký **6:55** Bible pro Severní Koreu **7:35** Zpravodajské Noeviny: 22. 11. 2022 **7:55** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Irák – Ninivské pláně: Exodus **10:35** Dokořán: S Barbarou Černoškovou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 22. 11. 2022 **13:10** Egypt – unesené nevěsty **13:40** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **14:00** Za obzorem: Etika v médiích [L] **14:35** To nejlepší na konec: MFF Strážnice 2022 **16:20** Křesťané na Arabském poloostrově **16:45** K jádru věci **18:05** Sedmihlásky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:10** Divadélko Bubáček (4. díl): Jak

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Kašpárek napálil babu Čaraburdu **18:25** Strýček Emu **18:35** Toulky po Slovensku – Kremnica **18:47** Tiché hrozby – Zemětresné roje **19:20** Terra Santa News: 23. 11. 2022 [P] **19:40** Přejeme si... **20:00** Benefiční koncert Červená středa: Praha, Betlémská kaple [L] **21:35** Za obzorem: Etika v médiích **22:10** Noční univerzita: Co je vlastně čas? [P] **22:27** Dědek a jeho kreslený svět: Vedle sebe není spolu **22:35** Noční univerzita: Petr Hůšť – Počítám s Tebou [P] **22:51** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) I. **23:10** Generální audience papeže Františka **23:30** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **0:00** Večer chval (104. díl): Gedeon **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Veronika Žilková **6:55** Středoafričká republika – Když se pomsta stane zákonem **7:25** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr mladých ZUŠ Jeseník **8:10** Terra Santa News: 23. 11. 2022 **8:35** Víra do kapsy **9:05** Hledání skrytých svatých míst: Ostrov Tinos **9:50** V pohorách po horách: Zlatý chlum – Zlatohorská vrchovina **10:00** Kulatý stůl: Svoboda jako dar **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Pálava – Pavlovské vrchy **13:01** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **13:20** Vezmi a čti: Říjen 2022 **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Bahrajnu **16:10** Zpravodajské Noeviny: 22. 11. 2022 **16:30** Nebe nad hlavou **16:45** Klapka: S Arnoštem Lukešem **18:05** Sedmihlásky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:10** Divadélko Bubáček (5. díl): Kašpárkův smích **18:20** Ovečky: 1. neděle adventní **18:45** Guyanská Diana **19:10** Groteský Laurela a Hardyho: Soupeři [P] **19:30** Poutníci času: S Ivanem Netukou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** Jak potkávat svět: S Alfredem Strejčkem **21:40** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Eda Kriseová [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Mgr. Roman Frič **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Tomáš Jirsa **7:00** Harfa Noemova: Mistři houli **7:25** Dědictví otců zachovej nám, Pane... **7:45** Biblická studna: S dr. Janem Zámečnickem **9:05** Irsko, hluboce zakořeněná víra **9:25** Stíny barbarské noci **10:05** Setkání: Ivana Váňová **10:10** ARTBITR – Kulturní magazín: Speciál ze Svaté Země – Augusta Victoria **10:20** K jádru věci **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Wabi Daněk a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku 2015 **13:15** Výpravy do divočiny **14:25** Na pořadu rodina (6. díl): Povolání dětí **15:25** Kaplani naděje: P. Antonín Klaret Dabrowski **15:40** Víra do kapsy **16:00** Na startu **16:25** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **17:00** Dědek a jeho kreslený svět: Stárnutí a smrt jako výzva **17:05** Buon giorno s Františkem **18:05** Sedmihlásky

(135. díl): Vrba, A ja vim **18:10** Divadélko Bubáček (7. díl): Jak Mojmir ke štěstí přišel **18:24** Svatá Kateřina Sienská **18:49** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **19:05** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (1. díl): Na prahu adventu **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl: Červená středa, pronásledování pro víru [L] **22:00** Poletuchy: Na skok na Plzeň **22:45** Poutníci času: S Ivanem Netukou **23:00** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **23:50** Nebe nad hlavou **0:10** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Taneční inspirace **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Araik Abajyan – arménský křesťan **6:55** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **7:50** Sedmihlásky (135. díl): Vrba, A ja vim **7:55** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **8:20** Ovečky: 1. neděle adventní **8:50** Strýček Emu **9:00** Bratr oheň: Kázání ptákům **9:40** Hisstorky (8. díl): Záchranář: „Blahoslavení tí, kteří nevideli a uverili“ **9:45** Na hlubinu (2. díl): Série vyučování na podnetné témy **10:10** Víac ako pieseň (3. díl): Kapela ESPÉ a pieseň Vífaz **10:25** Víra do kapsy **10:45** Noční univerzita: Petr Hůšť – Počítám s Tebou **11:01** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **11:20** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Eda Kriseová **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba **12:05** Duchovní menu: Záznam děkonné mše svaté u příležitosti blahorečení Marie Paschalis Jahn z kostela sv. Vavřince v Sobotíně **13:30** Pod lampou **15:30** Pakistán – Gawah [P] **16:05** Hledání skrytých svatých míst: Meteora **16:50** Radek Baborák & Orquestrina na Crossroads 2021 [P] **18:00** Slovo na neděli: 1. neděle adventní [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnaná navěky! **18:45** Setkání: Nina Nováková – Kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Starém Boleslavi **18:55** Groteský Laurela a Hardyho: Výběrčí nájemného **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Outdoor Films: Extrémní dálková běžkyně Adéla Voráčková [P] **22:00** Náš papež **23:10** Jak potkávat svět: S Marií Rottrovou **0:35** Továrna mezi vodami **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Zdeněk Pololánik – hudební skladatel **7:00** Výpravy do divočiny: Světlo v hlubinách **8:00** Setkání: Štěpán Krňoh **8:05** Slovo na neděli: 1. neděle adventní **8:35** Jak potkávat svět: S Alfredem Strejčkem **10:00** Mše svatá: Zlín, kostel sv. Filipa a Jakuba [L] **11:05** Poutníci času: S šéfkuchařem Radkem Davidem **11:20** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:10** Hledání skrytých svatých míst: Meteora **14:55** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (2. díl): Bďte a modlete se (Lk 21,25–28.34–36) **15:30** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině **15:50** Noční univerzita: Co je vlastně čas? **16:15** Náš papež **17:25** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Eda Kriseová **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín: Speciál ze Svaté Země – Augusta Victoria **18:00** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **18:05** Ovečky: 1. neděle adventní **18:35** Animované biblické příběhy: Mojžíš **19:00** Strýček Emu [P] **19:10** Bratr oheň: Kláštní volba [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Dokořán [P] **21:15** Magazín Mary's Meals [P] **21:35** Adventní koncert ČFS Brno: kostel Povýšení svatého Kříže Židlochovice **22:45** Buon giorno s Františkem **23:25** Pražská Loreta **23:50** Kaplani naděje: P. Václav Tomiczek **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 11. o 13:35 hod.:

Palestína – Keď príde Syn človeka

Od kedy Izraelská vláda zablokovala pásmo Gazy, obyvatelia majú obmedzené práva a kresťanov stále ubúda. Ak sa vytratia úplne, ako Svätá zem bude pripomínať Krista?

Utorok 22. 11. o 16:05 hod.: V škole Ducha

(Dar modlitby – spojenie v modlitbe)

Duchovná obnova s don Jozefom Luscoňom, SDB, nakrútená v Kúpeľoch Nimnica.

Streda 23. 11. o 16:35 hod.: Stojí to za to!

Manželia Slamkovci objavili, že napriek ťažkej chorobe ich detí Boh stojí vždy blízko. (1. časť)

Štvrtok 24. 11. o 13:35 hod.:

Silné vdovy

Ugandská arcidiecéza podporuje skupiny s podnikateľskými nápadmi a touto formou im pomáha zlepšovať si životnú úroveň vlastným úsilím. Jednou z podporených skupín sú aj

vdovy z dediny Kwapa, ktoré sa rozhodli podnikat' s výrobou arašidového masla.

Piatok 25. 11. o 16:05 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Národný park Kursi) (dokument)

Pre kresťanov je to miesto zázraku. Tu Pán Ježiš vyhnal z posadnutého muža mnoho zlých duchov.

Sobota 26. 11. o 13:55 hod.:

Dôkaz viery: Svätý Augustín (film)

Príbeh matky neprestávajúcej sa modliť za svojho zblúdeného syna, popisuje jeden zo zázrakov, ktorý sa udial na príhovor svätého Augustína, patróna tých, čo hľadajú Boha. . .

Nedeľa 27. 11. o 20:35 hod.: Adventné večery:

1. časť – Farby a chute adventu

Ako sa nestratiť v rýchlom predvianočnom tempe a hluku? Ako nezabudnúť na pravé svetlo v tieni upratovania a zhaňania darčiekov? Ako prežiť advent v radošti a naplno? Prijmite naše pozvanie na nedeľné adventné večery.

Liturgická čtení

Nedeľa 20. 11. – slavnosť Ježiše

Krista Krále

1. čt.: 2 Sam 5,1-3

Ž 122(121),1-2.4-5

Odp.: srov. 1 (*Do domu*

Hospodinova pújdeme s radostí.)

2. čt.: Kol 1,12-20

Ev.: Lk 23,35-43

Pondělí 21. 11. – památka

Zasvěcení Panny Marie

v Jeruzalémě

1. čt.: Zj 14,1-3.4b-5

Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení*

těch, kdo hledají tvou tvář,

Hospodine!)

Ev.: Lk 21,1-4

Úterý 22. 11. – památka

sv. Cecílie

1. čt.: Zj 14,14-20

Ž 96(95),10.11-12.13

Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Lk 21,5-11

Středa 23. 11. – nezávazná

památka sv. Klementa I.

nebo sv. Kolumbána

(v královéhradecké diecézi:

slavnosť sv. Klementa I.)

1. čt.: Zj 15,1-4

Ž 98(97),1.2-3ab.7-8.9

Odp.: Zj 15,3b (*Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane, Bože vševládny!*)

Ev.: Lk 21,12-19

Čtvrtek 24. 11. – památka

sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů

1. čt.: Zj 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a

Ž 100(99),2.3.4.5

Odp.: Zj 19,9a (*Blaze těm, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině.*)

Ev.: Lk 21,20-28

Pátek 25. 11. – nezávazná

památka sv. Kateřiny

Alexandrijské

1. čt.: Zj 20,1-4.11-21,2

Ž 84(83),3.4.5-6a+8a

Odp.: Zj 21,3b (*Hle, Boží stan mezi lidmi!*)

Ev.: Lk 21,29-33

Sobota 26. 11. – nezávazná

sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Zj 22,1-7

Ž 95(94),1-2.3-5.6-7

Odp.: 1 Kor 16,22b + Zj 22,20c (*Maran atha! Přijď, Pane Ježíši!*)

Ev.: Lk 21,34-36

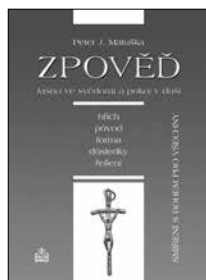
BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. LISTOPADU 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 11.		PO 21. 11.		ÚT 22. 11.		ST 23. 11.		ČT 24. 11.		PÁ 25. 11.		SO 26. 11.			
Antifona	730	824	1653	1870	1708	1924	964	1077	1692	1907	996	1113	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	784	883	786	884	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	730	825	1653	1870	1709	1926	738	833	1693	1907	738	833	1666	1883		
Antifony	731	825	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	731	826	1654	1871	1710	1926	969	1083	1693	1908	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	731	826	1595	1806	1596	1807	969	1083	1694	1908	1002	1119	1669	1886		
Prosby	732	826	1655	1872	1711	1927	969	1084	1694	1908	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	732	827	1595	1806	1596	1807	1597	1808	1630	1810	1002	1810	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	733	827	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834		
Antifony	733	828	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	733	828	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	732	827	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 19. 11.																
Hymnus	727	821	727	821	1648	1865	1714	1932	740	835	1698	1913	740	835	41	39
Antifony	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	45	43
Žalmy	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	808	908
Kr. čtení a zpěv	729	823	736	832	1663	1880	1717	1934	979	1094	1701	1916	1011	1129	45	43
Ant. ke kant. P. M.	729	823	737	832	1595	1806	1596	1807	979	1094	1701	1916	1011	1129	45(A)	43(A)
Prosby	729	824	737	832	1664	1881	1718	1936	979	1095	1702	1917	1011	1129	46	44
Záv. modlitba	732	827	732	827	1595	1806	1596	1807	1597	1808	1630	1810	1012	1810	48	46
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DOBROU ZPOVĚĎ

ZPOVĚĎ

Peter J. Matuska • Ze slovenštiny přeložila Isabela Oravová • Předmluva k českému vydání doc. Josef Beneš, Th.D.

Autor uvádí věřícího křesťana nenásilným způsobem do praxe přípravy na svátost smíření. Seznamuje jej s etickými aspekty, které souvisejí s daným tématem. Není však jen pouhým výčtem hříchů a provinění, ale zabývá se aktuálními problémy dnešního člověka (např. nezaměstnaností) a nevyhýbá se ani ožehavým tématům, jako jsou prostituce, homosexualita, manželská nevěra apod. Záměrem díla není drtit člověka pocitem viny, ale hledání správné cesty, a to v souladu s učením magisteria církve.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 110x150 mm, 278 stran, 219 Kč*

POUČENÍ O GENERÁLNÍ ZPOVĚDI A PODROBNÉ ZPOVĚDNÍ ZRCADLO

Karel Fr. Průcha • Upravil, rozšířil a doplnil Pavel Augustin a R. D. Radim Tutr

Generální zpověď, slovy sv. Františka Saleského, „osvobozuje naše srdce od mnohého nepokoje a propůjčuje duši pravý klid“. Při četbě pojednání a pročitání zpovědního zrcadla si mnozí z nás uvědomí, jak nedostatečně a neplodně se až dosud zpovídali a jak nezbytně nutné pro duševní pokrok je v oblasti svého svědomí nastolit pořádek. Kajícího křesťana, který před zpovědí pociťuje ostych nebo si není jist, jak by se vlastně zpovídat měl, pak poučení dobře navede a připraví k vykonání poctivé a řádné svaté zpovědi a mocně vybidne k nastoupení životní cesty dle vůle Boží. Celý text, zejména pak zpovědní zrcadlo a připojené modlit-

by se navíc skvěle hodí k přípravě před svatou zpovědí obecně, byť by nebyla zpovědí generální.

*Nakladatelství Christianitas, s. r. o.
Váz., 125x165 mm, 120 stran, 130 Kč*

PŘÍPRAVA NA SVÁTOST SMÍŘENÍ DNES

P. Marek Dunda a kolektiv

Vyšlo s církevním schválením. Brožurka obsahuje důležité texty pro dobrou přípravu na svátost smíření. Zároveň je vynikajícím vodítkem pro život v mravnosti, zvláště v otázkách sexuality. Je nesmírně potřebné, aby alespoň katoličtí věřící byli zevrubně informováni, neboť neinformovanost pouze otevírá bránu různým předsudkům. V brožurce tak najdeme odpovědi na základní otázky týkající se svátosti smíření, průběh slavení této svátosti, zpytování svědomí (zpovědní zrcadlo), praktické rady pro řešení nelehkých životních situací (např. umělé oplodnění, užití antikoncepce atd.).

Matice cyrilometodějská s. r. o. pro Res Claritatis, o.s. ve spolupráci s o.s. Hnutí Pro život ČR • Brož., A6, 48 str., 35 Kč

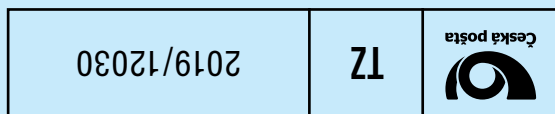
ZPOVĚDNÍ ZRCADLO PODLE SKUTKŮ MILOSRDENSTVÍ

Zpracoval Pavel Mareš • Z polštiny část textů přeložil Václav Vacek • Nihil obstat doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Smyslem tohoto prakticky zaměřeného zpovědního zrcadla je otevřít dveře naší duše a pomocí jejimu uzdravení. Vhodná pomůcka k dobré přípravě na svatou zpověď. Obsah: Svátost smíření je pozvání • Povzbuzení z Bible • Povzbuzení sv. Faustyny Kowalské • 5 podmínek dobré zpovědi • Skutky duchovního milosrdenství • Skutky tělesného milosrdenství • Modlitby.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A6, 32 stran, 49 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz; Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugaforje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.